

давы бѣгало като отъ дѣволски дѣла, и отъ оныя что го околѣватъ отъ таа сватость, коа то мѣ се дава при крещеніето.

г. Такожде да имъ кажешъ (ока): зашто то они въ това представлаватсе порѣчници предъ Бога за дѣте то: и зашто то за нишно то нерадѣніе ще да бѣдатъ они участници (оргацы) на грѣхове те мѣ.

ПРЕДЪ ВѢНЧАНЬЕ.

а. Да пыташъ младоженца и невѣста та, щеда живеатъ ли они до смърть неотдѣлно, и обѣщаватъ ли се предъ Бога, да удѣржаватъ помеждѣ себе взаимна та любовь и вѣрность.

б. Тѣратъ ли они за основаніе (темель.) въ сѣпрѣжеска та любовь не снажно (тѣлесно.) то желаніе, но христіанско то добродѣтельно живеніе; дѣла та си да основаватъ на сватость та на Закона Божіа, единъ другаго да се предѣчѣватъ отъ пороцы, и да се подкрѣплаватъ въ всекаква добра работа.

г. Да ги питашъ, ще да управлаватъ ли домѣтъ свой и ще исхранѣватъ ли дѣца та си въ страхъ Божій; ще представлаватъ ли себе примѣръ на вѣра та и добродѣтель та, а повече (да се пазатъ) да имъ не даватъ